

БУРЧІНСЬКИЙ Георгій Йосипович (19. 04(02. 05). 1908, Київ — 21. 01. 1993, там само) — лікар-терапевт. Доктор медичних наук (1959), професор (1961). Заслужений діяч науки України (1968). Державна премія УРСР в галузі науки і техніки (1980). Учасник 2-ї світової війни, бойові нагороди. Державні нагороди СРСР. Закін. Київський медичний інститут (1931). Працював військ.

лікарем. Від 1954 — у Київ. мед. інституті (нині Нац. мед. університет): завідувач кафедри терапії стоматол. факультету (1954– 62), завідувач кафедри факультет. терапії № 1 (1962–86), проф.-консультант каф. факультет. терапії № 1 (1986–93). Досліджував гнійні захворювання легень, патогенез і лікування виразк. хвороби. Створив концепцію нервовотрофіч. суті виразк. хвороби та принципів її консерватив. терапії.

Основні праці

Реакция оседания эритроцитов. 1946; 1948; 1962; Нагноительные заболевания легких. 1950; Язвенная болезнь. 1954; 1968; 1973; Внутренние болезни: Учеб. 1977; 1981; 1987 (співавтор); Клиническая гастроэнтерология. 1978 (співавтор); Киевская школа терапевтов. К., 1991 (співавтор); усі – Київ.

Рекомендована література

1. Георгий Иосифович Бурчинский (К 80-летию со дня рождения) // КМ. 1988. Т. 56, № 7;
2. Макаренко, Полякова.

В. П. Шипулін

Бібліографічний опис:

Бурчинський Георгій Йосипович / В. П. Шипулін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38187>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).